

на единъ камъкъ да си отпочине. Седнжлъ той и се замислилъ: какво ще стане съ него въ непознатия градъ? .....

Въ това врѣме доближилъ до него единъ пѣтникъ, облѣченъ бѣдно и съ една врѣска (бохча) подъ мишницата. Непознатия пѣтникъ поздравилъ шивача и го попиталъ отъ гдѣ може да се отиде въ селото М.?

Шивача знаялъ много добрѣ селото и даже пѣтя му минавалъ прѣзъ тамъ, но той начумерено отговорилъ:

— Отъ гдѣ да знаѣхъ? Хе, тамъ! Онзи чвѣкъ гдѣ оре на нивата си, иди и го попитай.

— Добрѣ — казалъ пѣтника — а пѣкъ ти поварди моята врѣска.

Слѣдъ това той оставилъ врѣската при краката на шивача и бѣрзо трѣгнжлъ къмъ човѣка, който орѣлъ доста на страна.

Едва се отдалечилъ пѣтника, шивача взелъ врѣската и почнжлъ да ѣхъ развѣрзова — той много любопитствуваъ да узнае какво има въ неѣхъ. Ето, развѣрзва ѣхъ и гледа: двѣ-три стари бѣли книжки и една кесия — види се, съ парѣ ..... Рѣцѣтъ на шивача затрѣперали — той билъ много лакомъ за парѣ! Отворилъ кесията — въ неѣхъ имало три жѣлтици, нови и лѣскави. Шивача се испотилъ. Той взелъ едната жѣлтица и ѣхъ скрилъ въ чорапа си. Слѣдъ това наредилъ всичко отъ ново, свѣрзалъ пакъ врѣската и ѣхъ турилъ тамъ, гдѣто ѣхъ бѣше оставилъ пѣтника.

Слѣдъ малко и пѣтника се вѣрнжлъ. Той взелъ врѣската си и тосѣ - часѣ захванжлъ да ѣхъ развѣрзова. Шивача го побило потѣ. Пѣтникътъ отворилъ кесията и .....

— Кѣдѣ е третята жѣлтица? — попиталъ пѣтника.

— Каква третя жѣлтица?

Пѣтника показалъ на кесията:

— Тука бѣха три жѣлтици, а сега останжли двѣ. Ти си взелъ едната?

— Азъ нищо не знаѣхъ.